

I stille Stunder.

Hav Tak, o Hære Frelsermand
 For Blodet, som paa Korset rindt.
 Du ber min Synd betalet har
 Og mig antaget til dit Barn.

Derfor saa kan jeg være glad
 I Troen sine Himlens Stad.
 Hvor jeg min Jesum faar at se,
 Som før mig led den bitre Død.

O Raadegav af Kjærlighed,
 Som Straffen led i vores Stad,
 Og bød for mig den bitre Kaff;
 Din Død som Blod til Jordens faldt.

Om Synd og Sorg dig trækker her,
 Til Korset gaa, o Hære Skjal!
 Jo nærmere du Korset gaar,
 Des mere Glæde vil du faa.

O Hære Broder, Jesus min,
 Fortiød mig ei, men staa mig bi.
 At naar jeg frem for Dommen staar,
 Jeg Herrens Krone da kan faa.

H. S. V.

Betragtning.

„Jeg har udsløttet dine Overtrædelser som en Laage og dine Synder som en Sky.“

—Esaia 44, 22.

I uheldige Skæle, som aldrig finde eders Omvendelsesarbejde, eders Sønderkæufelse, Anger, Bøn og Seliggjørelse faadan, som de burde være, og som for bestandig staa udenfor den hulde Trøst i Kristus—hører, hvad Frelseren siger eder: „Jeg har udsløttet dine Overtrædelser som en Laage og dine Synder som en Sky.“ Det er sandt! Alt, hvad Guds Ord taler om Omvendelses Rådøenskab, om Anger og Bøn; men at man vil gøre Omvendelsen, Angeren og Bønnen til en ny Forsoning, at man paa Grund af de mange store Mangler i Anger, Omvendelse og Bøn ikke vover at tro den frie Raade i Kristus — „Det er en Skælskygdom stor, ei ret at agte Jesu Blod.“ Der er Omvendelse, Anger og Sønderkæufelse nok der, hvor man ikke længer kan faa No i Verden eller i sin egen

Trængsel; der er Sønderkæufelse nok der, hvor man fornædlest sin Uværdighed ikke vover at tilegne sig den store uforståede Raade, var det end kun din mangelfulde Sønderkæufelse, din Haardhed og Selvsindighed, der sønderkæufes dig. Det er just, det mangelfulde i Angeren, Omvendelsen og Bønnen, som ofte allermeest sønderkæufes os og gjør os fattige. At man da ikke, udvigtig og uærdig, som man er, vil tage sin Tilflugt til Kristus og hans Fortjeneste — o, „Det er Skælskygdom stor, ei ret at agte Jesu Blod“ — det er at gøre sig selv altfor vigtig. Du er ikke saa meget værd, hvortil med dine Synder eller din Omvendelse; du følger med paa det store Skib, derjom du blot vil modtage og tro hans Raade.

O, forstod vi Guds Gæve! Fortiød vi, hvad der ligger under de Ord: „Jeg har udsløttet dine Overtrædelser.“ For det Første ser jeg der igjen, hvad hele Guds Evangelium fra Verdens Begyndelse af har forkyndt, at det var Guds store, evige Raadslutning, at al Verdens Synd skulde lægges paa En, og ved „den Enes Udydighed.“ Udydelse og Død forsones, udsløttes og borttages. „Den, som ikke vidste af Synd, har han gjort til Synd for os.“ Se, det er Hemmeligheden, at al Synd er, med Hensyn til sin fordømmende Magt, i Kristi Død allerede borttagen. Ja „Løstet i Havets Døb,“ saa at den aldrig mere hindrer Raaden, saa at Ingen egentlig fordømmes for Synden, men for sin Udydelse fra Raaderiget. O, at Mennekene vidste, at deres Synder allerede ere borttagne! O, at de vidste, at de ligge siden Kristi Død have haft Søndernes Fortjænt liggende hærdig for sig! Dette er det Første.

For det Andet ser jeg her igjen det brændende Kjærlighedsobjekt i Kristus. Jeg ser, at den Hære Synbeholder ikke er misfornøjet med, at han har arbejdet med vore Synder. Han har gjort det i overstrømmende Kjærlighed. Vad os da ikke saa ganske forglemme vor Herres Kristi Kjærlighed! „Bliver i min Kjærlighed!“ siger han. „Ingen har større Kjærlighed end denne, at En sætter

sig Liv til for sine Venner.“ Men Paulus bemærker, at han har sat sit Liv til for sine Fiender. Drag saa en hund Slutning og sig, om hans Kjærlighed da ikke er fri og uafhængig af os og vort Forhold.

Kort sagt: Naar du atter opfyldes af disse Tanker: „Derjom jeg kan vor faadan og faadan; jeg er ikke, som jeg var, ikke saa sønderkæuft og alvorlig, halvtro og søndefuld, hvorledes kan jeg da tro, at jeg har Guds Raade?“ — saa læg en Gang Mærke til, hvad der er Midtpunktet i al denne din Tale, hvorefter alle disse Tanker derie sig, og hvorefter din Tro bygger! Det er det lille Ord: jeg — „derjom jeg var,“ „derjom jeg kunde,“ det er dit jeg, som er saa vigtigt; du vil selv være retfærdig og saa blive din egen Frelser. Vagt dig for denne Sygdom! Paulus var saa fange for den ringeste Indblanding af nogen egen Trøst, at han agtede sin højeste Retfærdighed for Tab og Skam, siger han — for at jeg kan vinde Kristus og findes i ham, ikke haveende min Retfærdighed, den af Vænen, men den ved Kristi Tro. Og mærk dig her, at medens vi saa ideltig lige: jeg, jeg, gjentager ogsaa Herren sit jeg og siger: „Det er sandt, du er ikke, som du var, du er i Alt brødefuld og uærdig; men jeg, jeg, jeg har udsløttet dine Overtrædelser som en Laage.“ Hans Navn være lovet! Naar du siger: „Jeg angret ikke min Synd ret,“ saa siger han: „Nei, ikke at du har angret ret; jeg har angret for dig (i Gethsemans); jeg, jeg har udsløttet.“ — Du siger: „Jeg beder ikke ret,“ han siger: „Nei, ikke at du har bedet ret! Jeg, jeg har ofret Bøn og Bøddelse med høit Raab og Tårer; jeg har udsløttet.“ Du siger: „Det er mig ikke rigtig magtpaaliggende.“ Han siger: „Nei, ikke at du har kaldet mig; men du har været mig magtpaaliggende, jeg har arbejdet, jeg, jeg har udsløttet dine Overtrædelser som en Laage og dine Synder som en Sky.“ O, skulle vi ikke vise hans naaderige Tilfagn Udforsagt, udvigtigt falde ned for ham, takke og besejnde: Ikke os, ikke os, Herre, men dit Navn ske Værel! Du, der alene er retfærd-

dig, og retfærdiggjør den, som tror paa dig, Herre, forag os Troen! — (C. O. Rosenius.)

Er Kristendommen Trælletjeneste?

En Abonnent indsendte følgende Stykke af Spurgeon. Det er et godt Stykke. Naar man hører paa al den Rur og Klage, som lyder rundt om i Menighederne, kunde man fristes til at tro, at Kristendommen er en Trælletjeneste og ikke en fri, glad Tjeneste.

Glæde i Herrens Tjeneste er et Tegns paa Semaadning. De, der tjener Gud med et sorgfuldt Ansigt, fordi de gjør noget, der er dem ubehageligt, tjener ham ikke; de skænker ham en ydre Form af Dyktelse, men Livet findes der ikke. Var Gud vil ikke have nogen Slaver til at ære sig; han er Herkseren i Kjærlighedens Rige og vil have sine Tjenere slæbte i Gædens Jærter. Englens tjene ham med Sange, ikke med Klager; et Suk eller Knurren blandt dem vilde være Oprør. Den Udydighed, der ikke er frivillig, er Udydighed, thi Herren ser paa Hjerter, og ser ham, at vi tjener ham af Lyng og ikke af Kjærlighed, forlaster han bort Offer. At tjene med Glæde er at tjene af Hjerter og derfor Sandheden. Tag den glade Verodvillighed bort fra en Kristen, og du har borttaget Devotet for hans Oprigtighed. Den, som tvinges til Strid, er ingen Fædrelandsøen. Men den som gaar i kam pmed straalende Ansigt og luende Blis, sngende: „Det er herligt at dø for sit Land“, han beviser, at hans Fædrelandskjærlighed er oprigtig. Glæden opholder vor Kraft; ved Glæden i Gud er vi sterke. Den hjælper ogsaa at overvinde Svækkelse. Den er det samme for vor Tjeneste, som Olien for Lokomotivets Skjul. Uden Olie blir Kjelten snart varm, og der kan indtræffe en Woffe, og hvis der ikke findes en hellig Olie for vore Skjul, blir vor Skjal snart nedbøst af Træthed. Den, der er glad i at tjene sin Gud, viser, at Udydigheden er hans Element, han kan sngne: „Ved mig paa

dine Buds Veie; thi jeg elsker dem." Kæter, lad mig give dig et Spørgsmaal:

Tjener du Herren med Glæde?

Ud os vise Verden, der tror, at Kristendommen er en Trælletjeneste, at den er vor Glæde og Fred; maatte vor Glæde vise, at vi tjener en god Gudsbond.

(„Guthenavnen.“)

Skvindens Stilling i Indien.

Trods alt, hvad der er skrevet og sagt om Skvindens løselige Led i Hedningeverdenen, synes der endnu paa disse Dage at herse ikke blot Døds, men ligesom misvisende Meninger derom. Naar der saaledes i Rejsebeskrivelser og i andre Offentliggørelser sees, at Skviden indtar en værdigere Stilling hos Hedninger og Mahomedanere end hos de kristne, saa maa jo saadanne Paastaaelse forvirre og forkludre Opfatningen af det sande Forhold, saa meget mere som disse Paastaaelse gir sig ud for at komme fra kompetent Hold. Ofte beror de paa en overfladisk Betragtning af Forholdene, ja lidels paa absolut Ubeskjendtskab til disse — og dels har de sin Grund i — ond Vilje. Ved man da ikke, at Herkoneri er herskende saavel blandt Mahomedanere som Hedninger? Og kan saa noget fornuftigt Menneffe vove at paastaa, at Herkoneri er en Institution, som hæver Skviden og sætter hende paa en uretfærdig Plads i Samfundet? Naar en Rejsende fortæller om, hvor godt Thibetamerinden har det, hvor lykkelig hun er osv., ved han da ikke, at i Thibet hersker — til Forskjel fra den øvrige Hedningeverden — Polyandriet, dvs., en Skvide har flere Mænd, at Thibetamerinden altsaa foruden den ældste Bror maa ha hans andre Brødre til Mand paa en og samme Tid? Er dette en værdig Stilling for Skviden?

Vi skal ikke for at behøje det sande Forhold, gjøre nogen Berendrende, men vende os til et af de største Hedningefolk, til Indiens ualdrende Millioner. Trods alt, hvad der hidtil er gjort — lidels af oplysne og dannede Hinduer — for at mildne Skvindens Led, er dog hendes Stilling endnu den sørgeligste.

En hinduistiske begaar ofte i sine Forældres Huse en stor Uret dered, at hun overhødet kommer til Verden. Naar en Hindu faar en Søn, blir han derved befriet for Helvede. En Pramins Søn kan endog ved visse Ceremonier og gode Oferting befri si Forsødre og si Efterkommere foruden sig selv fra Sonden. I mange Uger før et Væns Fødsel har Mor og Svigermor gjort alt for at vinde Gudernes Gunst, som en Søn

kan fødes dem. Men istedetfor en Søn kommer der en Datter. Gudene er vrede; sandsynligvis har en af Forældrene ved en Synd under en tidligere Tilværelse opvakt deres Vrede. Den trælende Luft i Sønnaen er fuld af ubyggelige Indvirkninger fra Kandeoverdenen. Man vedligeholder en stadig Lid for at fordrive de onde Mønder, og hver Gang den lille Pige skriger, kastes nyt Brande paa Lid, indtil man næppe kan udholde det mere for hendes. Naar en Pige blir født efter en Brors Død, eller hvis en saadan der straks efter hendes Fødsel, saa maa den stakkars Stobaing — som Følge af en i en tidligere Tilværelse begaaet Synd — være Skyld i Brors Død. En Pige blir fra sin Barndom af udsjældt, haaret og mishandlet paa enhver Maade. Forældrene tilraaber hende: Ulykkelige, hvorfor døde ikke du istedetfor vor fjære Søn? Hvorfor har du fortrængt ham? Hvor meget bedre vilde det ikke ha været for os, om du var død, og hun var forbleven live! Hun naar en Mor allerede har Sønnen, er en Datter hende ikke uvelkommen; det kan da endog forekomme, at hun sufter sig en saadan.

Skviden er Hølge Hinduens Ufattelse et underordnet, urent Væsen, som ikke er godt for noget andet end at underholde Manden og føde ham Sønnen. Hvis en Far ikke søger for at sin Datter bortgiftet, saa snart hun er voksen, har han at vente sig stor Straf efter Døden. Men han kan ikke vælge hvilken som helst Mand for hende, denne maa tilhøre hans egen Kaste. Brylluppet og Medgiften i Form af Smykker er saa kostbar, at en Mand, som har mere end to Døtre at bortgive, ofte blir ganske ruineret. Mange Fædre dræber en overfladig Datter straks efter Fødselen, endeligt dette er imod haade den engelske Lov og Hinduernes Religion.

Da en Datter under alle Omstændigheder maa være gift ved en vis Alder, er det selvsagt, at man ofte ikke kan være krasen i Valget af en Mand for hende. En dattet Hindu udbrød ved Synet af en ung, glædeligstraalende Englandsinde, som netop var blit gift: „Hvor ganske anderledes er dette end det sørgelige Syn, som jeg havde igaar ved min lille Indiens Bryllup. Det stakkars Barn er omkring ni Aar gammel, hendes Brudgom er en sekstiaarig Druffebøll. Den stakkars lille sad midt i Selskabet som et Billede paa Ulykken. Hun slog alle Sine og Taarernes Løb hende uanfælig nedover Skuderne. Hun er solgt til den gamle, stette Mand, og hvad andet kan hun vente sig end et Liv fuldt

of Jammer, enten hun nu er Døttru eller Enke?

Derimod den lille Pige har den Lykke at komme til Verden, efter at en liden Bror er født, kan hun efter Omstændighederne faa en ret glad Barndom og kan lege af Hjertens Lyst, si med at lege blir hun ikke plaget. Imidlertid blir Pigerne, naar de naa Landet, lidlig holdt til lette Husarbejder; men bortset derfra andet de en fuldstændig, ofte althor stor Frihed. Heller ikke blir de bebyrdet med Arer. Den første Tragt bestaar kun i et lidet Smykke; noget senere faar de en jaffelignende Bluse.

Desværre tar deres Barndom en hurtig Ende. Naar den lille Pige er fem Aar gammel, maa hun af Moren den første Religionsundervisning, dvs., hun lærer at udføre enkelte Ceremonier, som skal bevæge Gudene til at hjælpe hende en Mand og la denne Mand leve ret længe. Det er en almindelig Tro i Indien, at kun en gift Skvide kan opnaa Saligheden, og jo tidligere Forældrene derfor bortgifter deres Datter, desto større Gavn kan de haabe at opnaa herved.

Faren overdrar gjerne en Barber den Forretning at søge en Mand for sin Datter, og ledsaget af en Bramin kundgør da denne Vælligheden til saa en Døttru. Først naar en Barber har fundet en Næbbaber, naar Faren at besue den vordeende Brudgom. De nærmest interesserte, Brud og Brudgom, adspøres ikke, og dog blir deres Livs Skæbne afgjort. Under Vællingsceremonien ser de hinanden for første Gang, og Brudens Mor lovider angstelig i Brudgommens Ansigt for at det Udeyl at slutte, om Datteren behager ham eller ikke. Derfor hun ikke behager ham tar han maaske endnu en anden Døttru. Ofte svindes han af sin Mor mod den stakkars lille Døttru, som da blir behandlet uretfærdigt af sin Mand, ja ligesom mishandles, og alt man hun ta imod; thi det er hans Ret, at gjøre med sin Døttru, hvad hun finder for godt. Og selv om de unge Vællingsfinder Behag i hinanden, maa de aldrig lade nogen merke noget til den gjenfældige Kjærlighed, ne nærer til hinanden. Vællingende for Vællingslaget og Døttruen Stilling er følgende: Naar Brudgommen gaar for at bente sin Brud, spør hans Mor ham tre Gange: „Hvor gaar du hen?“ og han svarer hver Gang: „Jeg gaar for at bente dig en Tjenestepige.“

Den lille Døttru kommer ikke til sin Mandes Hus for sammen med ham at grunde et Hjem; men hun kommer i Svigerfaderens Hus, hvor hun er den yngste af de tvindelige Medlemmer — Svigermoder, Søster, unge Mødre og Enker — maa indtage den

laveste Stilling, og hvor hun af sin egen Svigermor blir behandlet som en Tjenestepige, udsjældt, ja endog slaaet. Vistnok gives der ogsaa gode Svigermodre, men de fleste er blit haardt hjerte og grusomme ved den Behandling de sil, i sin Ungdom og behandler nu sine Svigerdøtre, som de selv blev behandlet. Den lille Døttru har ikke Ret at være ungdom og underdanig ligesom for sin Mand og Svigerfar, men hun maa være ligedan med alle Mand i Huset. I deres Kærligheds har hun ikke Lov til at tale, undtagen naar hun blir spurgt. I Nordindien tillærer en ung Døttru sit Ansigt og iler ind i et andet Værelse, som snart Manden træder ind der, hvor hun opholder sig. I Sydindien reiser de sig op og forblir staaende, saa længe Manden er i Værelset. Den Tid, hun ikke tilbringer med husligt Arbejde, jærlig med Tilberedelse af sin Mand's Maaltider (hun maa selv ikke spise sammen med ham) kan hun udfolde med at bese sine Smykker.

I de hagerste, fugtigste og usunde Værelser i Huset og med Udsigt til en mørk Daggard tilbringer Hindu-skviden af de høiere Stænder sit Liv. De fattige Skviden kan gaa ud, men de fornemme faar sjelden forlade sit Hus, og da kun i veltilberedte Værelser, i hvilke hun i den varme Værelstid næppe kan holde ud paa Grund af Heden. Den eneste Udsigt hun har til en Forandring i Stillingen er, at hun kan faa Sønnen og selv bli Svigermor. Men Indsiger opnaar ikke dette Maal; de blir Enker før de selv har ophørt at være Væren. Da allerede den forlovedes Død gjør den gjenlevende Skvide til Enke, da Smaa-piger bortgives til gamle Mand og da enhver Mandog enhver større Gut i det mindste efterlader een Enke, naar han dør, kan man let forstaa, at der i dette tærbefolkede Land findes millioner Enker.

I de kristne Lande er en ung Enke i Almindelighed Gjenstand for en særlig Sympathi. Underledes er det i Indien. Er en Enke gammel, og har hun Sønnen, saa er dog hendes Led ubholdelig. Men Barnekenen, som i Vællingsheden ikke har kendt nogen Mand, er dog værst faren. Til Straf for Sønder, som hun har begaaet i en tidligere Tilværelse, dør Manden, og den stakkars unge Enke behandles, som om hun skulde være Skyld i hans Død. Mange Enker vilde vist ganske vist foretrække at la sig brande sammen med Manden, saaledes som det var Skik og Brud i gamle Dage, fremfor at tilbringe deres Liv paa en saadan Maade — foragtet, forhaanet og mishandlet af den hele Familie, berøvet deres Smykker og Høne Klær, i mange Uger ogsaa deres

Daar, som blir afroget hver 14de Dag. I Løbet af det første Aar af Enkeltanden foar hun nyde sin et Maaltid om Dagen. To Gange hver Maaned har hun Fastedage, og da maa Guler af de høiere Klasser ikke engang ude en Draabe Vand. Om der gives Familier, hvor Gulerne behandles forholdsvis godt, saa ser man dog paa deres ringe Klost og grove Klæder, at hun er under Gulerens Forbandelse. Aldrig tør hun tage Del i en Familiefest, ja jaar ikke engang Lov til at lade sig se ved en saadan Afskedning. En Guler bringer sin Klæder med sig. En Mand, som er færd med at foretage en Rejse, opfatter denne, naar hun møder en Guler. Der hængaar neppe en Dag, uden at det arme Varn blir udskældt og forbandet af Mandens Flegninge, og især da af Svigermoren, som stolt i hans Død. Selv Børnene frugter og affyr hende. Hendes Veie er den bare Jord, og hun maa udføre det grovete Arbejde for den hele Familie. Har Manden efterladt sig Formue, saa tilhører denne ikke hende, men Sønnen. Har hun ingen Søn, saa maa hun ante sig en Kving og overlade ham Formuen, ja snart han er myndig. Hun maa da tjene hans Døster og leve af de fattige Mændes han gir hende.

Da hvad er Følgen af Undertrykkelsen af Kvinderne? Og saa Manden har Skade deraf, istsvært naar der er Spørgsmaal om hans Overgang til Kristendommen. Den stakkels uvidende Kvinde er bundet i Overtroens Vaand; hun aner ikke, hvor meget bedre hun vilde faa det, om Manden blev en Kristian; men dette anser hun som den største Måske, der kunde ramme hende, og mangen en Mand, som ellers vilde være blit en Kristian, lader sig afholde deraf ved sin Mors og Gustrus Bønner og Tærer, eller om ikke det hjælper, ved deres Forbandelser.

Bover nogen at poastaa, at der ikke findes Nød i den indiske Kvindeverden, stor og bitter Nød? Og er det nogen, som ikke kan høre de skærende Rødder, der opstiger fra millioner af Kvinder? Nei og atter nei! Nøden er bitterlig for alle, som vil se, og Rødder er tydeligt for alle, som vil høre. Men hvor er Sjælpen her? Vi har Hjelpebrødet: „Det er Jesus Kristus Evangelium.“

„Kornt Missionstidende.“

Mit første Besøg i et hedensk Hjem.
Fra Sudafrika skriver Laura M. Strand til „Evangelisten“:

„Det var omtrent Kl. 10 paa Formiddagen at vi begav os afsted for at besøge de ufrelste og tale med dem om Jesus. Vi var to sammen

samt en indfødt, som maatte være vor Løff.

Det tegnedes til at bli en varm Dag. Solen skinnede allerede med en for min Del hidindtil ukjendt Varme. At det var varmt i Afrika var ikke længere Historie, men min Erfaring.

Veien gif Vokse op og Vokse ned; paa hver Side af Dalen var de Judoedies Hytter. Som vi spadserede forbi langs med Veien kunde vi se her og der en Mand eller Kvinde eller nogle Børn ligge ude paa Marken udenfor Huset og varme sig i Solen.

Efter omkring en Times Gang saa vi paa den anden Side af Dalen Hytterne, hvor vi agtede at gaa. Nogle Minutter mere og vi befandt os udenfor Indbegningen. Nogle velmente Ordy fra et halvt Dusin Ordsanger i en Kasse udenfor Indbegningen hilste os velkommen. Med freidigt Mod gif vi ind gjennem Kassegangen i Hjørnet og befandt os inde i Gaardrummet. Der mødte os et Syn af endel unge Kvinder og Børn. Den som antagelig var Guldmoderen selv had os om at gaa ind i Huset. Dette var lettere sagt end gjort; men det lakkedes dog at krybe paa Knæene og Jædder ind gjennem den Kasse, som skulde forhindre Vær. Det var med underlige Høfler, at jeg for første Gang lod Bliffet glide rundt omkring disse underlige Vægg. I mange Aar forud havde Lanterne gaaet til Afrika. Nu var det ikke længere paa Lanterne Vinger, jeg var afsted. Nei, nu var det Virkelighed.

Vi satte os ned paa Jordgulvet, og jeg forsøgte at se mig omkring i Høden. En Ild brandte midt paa Gulvet, og Røgen fyldte hele Høden, idet den paa den bedste Maade forsøgte at komme ud i det frie. Efterhvert som mine Øine blev vant med Røgen, kunde jeg skjeldne forskellige Gjenstande. Omkring paa Gulvet saa en Del Kruffer, brugte til at opbevare M og Mad. Omkring Væggene hang Klæde, Arigskjolder og andre vilde udseende Ting. Høden selv var bygget af Græs og Træ.

Har Ilden sad en menneskelig Skikkelse sammenkrøbet. Nogle skidne Piller skulte hendes Legeme. Som var Rødder, som alle havde gaa omkring. Hun havde ingen anden Seng, end det haarde, fugtige Jordgulv, ingen andre Klæder, end skidne Piller, ingen Solkranse skinnede paa hendes Bei. Nat og Dag. Uge efter Uge var hun derinde uden nogen, som hun kunde raabe til Hjerte for, men tiltrøds for alt dette, var der en underlig straalende Glæde i hendes Øine, som fortalte, at indenfor Pillerne, indenfor det

forte Skind, var der et Hjerte, som elskede Jesus. Hun havde hørt og troet, fordi der var nogen som havde fortalt. Hvordan kan de høre, uden at nogen fortælle, hvordan kan nogen fortælle, uden at bli sendt?

Hun fortalte os, at hun gjerne vilde lære at læse; men det var ingen som hun kunde faa til at undervise sig, da ingen i Huset kunde læse, og de var bare en og anden Gang, at en Missionær kom paa Besøg til hende. Om hun kunde lære og læse sin Bibel, vilde det være saadan Glæde for hende.

Hun er et Billede paa de mange. Da medens jeg sad der og betragtede hende, kom jeg til at tænke paa, hvilken Sandhed den Sang indeholder:

„They reach their dusty hands
to you
For bread of Life they cry,
If you are God's disciple true,
Can you their plea deny?“

Hør vi gif havde vi Afskedning til at tale med dem om Frelsen i Jesus. De sad stille og lyttede til, hvad vi fortalte dem. Vi bad, at Gud selv maatte bringe Ordet til deres Hjerte.

Paa Hjemveien standede vi ved en kristen Familie. Hvilken Fortælling paa alt, Jesus i Hjerte og Hjem. Vi læste et Par Vers af Bibelen, saa bad vi alle sammen.

Om I, klare Venner, paa den anden Side af Havet, kunde se, hvilken Forandring det er, naar Evangeliet faar Plads i en Judoedies Hjerte, hvor glad og taknemmelig de er for Frelsen, da vilde I daise af Glæde, fordi Herren har givet eder Afskedninger, som ikke engang Englens har. Afskedning til at sende Gudskabet om Liv til de Døende.

Hvad I gær for Gøddingerne er Guld og kostelige Stene i Vagnene, vad os bygge med den Slags Materiale, som ikke kan skades af Ilden, men som bliver mere og mere ligesom efter at være prøvet i Flammerne.

„Til mig.“

En rigtig kold Juleaften stod en smuk Soldat paa Kyst. Han stod Skildvagt ved et stort Brudsmagasin, og at forlade sin Post var Døden. Snekristallerne hang sig fast i hans Frelse, hans Maade sees, og talte, glitrende Rødder hang fra hans lange Skjæg. Han kunde gjøre hvad han vilde, saa lammede den forfærdelige Skude baade hans Hjerte og Demmer, og han følte, at han maatte do, hvor han stod.

En fattig Bonde gif forbi mellem

Jokkemasserne, som strømmede frem og tilbage paa den festlige Aften. Han havde sin Lidet af denne Verdens Riddomme; men han eiode et stort Fortaad af Skærlighed til den Herre Jesus Kristus. Den strømmede i hans Hjerte, og syntes enddog at mildne hans haarde Lod og at forsyde hans knurre Fortjeneste. Skærligheden til Jesus Kristus gjorde ham meget skærlig mod andre og han alene af Hundreder til Die paa den stakkels Skildvagts bløge Ansigt og kloofrode Læber. Tag denne og brug den — du vil tænke, om du ikke gær det; jeg skal hjem og trænger den ikke saa meget som du. — Tidlig den næste Morgen fandt man den russiske Soldat ihjelstøjet.

To Maanedet efter var det igjen Juleaften; — men Bonden laa døende. Hans grædende Kone og Børn staa omkring hans Leie. Se, hvor Smerten svinder bort fra hans Ansigt, og et beynnderligt himmelsk Solkin jager Dødens mørke Skuggen bort. Han ser noget og nogen. Det kan være en Drøm eller et Syn. Men de hører ham sige: „Herre Jesus, er det Dig; og er Du kommet ind i mit Værelse?“ Og derpaa forherligedes det matte Ansigt ved den henrykte Tilbedelse; „Du har min Døffe paa, Herre Jesus! Hvad siger Du, min Herre? — Kan rejste sig halvt op, som en der lakkede, og han gjentog sagte for sig selv Ord, der aensynlig var faldt paa hans Sjæls Fren fra Læberne af det Syn han saa: „Den Julle, som jeg for Din Skuld gav til den døende Soldat den Nat han stas ihjel — til Dig — til Dig?“ Jeg var nøgen og I klædte mig — til Dig!“ — Derpaa aabnede de bløge Læber sig og Sjælen gif bort til hial Herre Vand, hvor de Hungrigheds Raab aldrig høres, og hvor ingen Skulde kan dræbe eller Smerten afpresse Døddøden fra nogen dødelig Vande.

Skal Vinterens Skulde bringe dig til at tænke paa de nøgne, forfrosne, hungrige og glødeske Jordens Børn? Hundreder udtrækker Hænderne efter Væd; gif dem det. Lyt til de pjaltede og nødlidende Børn. Maatte Gud velvillig dig, naar du bringer Trost og Rødder om Hjemmet skildet og var det Tid vil de høre disse herlige Ord fra hans egne Læber:

„Til mig. — til mig.“

„M. Sam. W.“

Hvor Arktis Erfjendelse og Velsendelse ikke findes, der kan heller ingen Syndernes Fortællelse eller Salighed være.

Pacific Herald!

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Redaktør: Pastor A. O. Bjerke

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. O. Bjerke, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Aaret ..... \$ .75
 For Aaret til Canada 1.00
 For Aaret til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Rubeder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Rubeder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Datoen paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maa vente to Uger paa—

Adressforandring, Skittering paa den "røde Pap" og Begjering om at stanse Bladet.

Ligeledes tager det to Uger fremad en ny Abonnent kan faa Bladet.

Naar Adressforandring forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Bryderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forstod.

Den katolske og den lutheriske Kirkes Bæst.

Følge Dr. Corrolls "Religious Forces of the United States" har den romersk-katolske Kirkes Bæst her i Landet i de tyve Aar som ender med 1910, været noget rent merkbarlig. Dens Bæst har været 6,183,680, eller 90 pCt. Det eneste kristne Samfund i Amerika, som har over gaaet dette Procentantal, er den lutheriske. Den har næsten fordoblet sit Antal Kommunikanter i dette Tidsrum, og derfor lutheriske Børn i samme Alder som de der regnes for Kommunikanter i den katolske Kirke, tages med, saa har dens Bæst været endnu større i Forhold. Men dette ophæver ikke den Sand-

hed, at Katolskismen som et Hele holder paa at overgaa i Protestantismen. Dette skyldes først og fremst den enorme Indvandring af Katoliker fra Syd-Europa, tiltrøds for at denne Kirke ikke er istand til at faa den større Del af denne Immigration. Med den store protestantiske Indvandring er det forbi, og de som nu kommer fra Europa er for det meste Grækere eller romersk katolske. Men det skyldes ogsaa effektiv Organisation samt stærk konsekvant Disciplin og Tugt. Der er intet protestantisk Samfund, som saa vedholdende har viet sin Kraft til at naa Børnet. Menigheds-skolen har netop den Hensigt, og det er ikke at undres paa, at den romerske Kirke ikke er en Ven af den offentlige Skole. De Samfund inden den lutheriske Kirke, som har holdt stærkest paa Menigheds-skolen, har skudt den hurtigste og kraftigste Vækst. Den lutheriske Synodalkonferens har overskredet Romerkirken med sine 115 pCt. Bæst i de to omtalte 10-Aar. Moralten er klar:

Derfor de Protestanter, som paa dette sene Tidspunkt ikke kan vedta og bruge Menigheds-skolen, ikke snart kan finde en Raade til at give hvert Barn en jyskbyggende kristelig Opdragelse, maa de ikke være forbaudet over, at de seiler agterud. "Kirketid" eller "Lutheran."

Paa den kristnes Vej staar tre Kors: Først Lidelsens Kors, som Gud paalægger os; for det andet Tugtens Kors, som vi skal paalægge os selv; for det tredje Troens Kors, paa hvilket Kristus, vor Freløsnings-hænger. Dvo som ikke først ser det sidste, kommer ikke forbi de andre to, men bliver elendig og afmægtig liggende paa Veien.

Døden.

Der lever neppe det Menneffe, der ikke kender noget til Frygt for Døden. Døden er Syndens Sold.

Dødens uføselige Gaaede staar for Aftens Beboere som noget, de vil holde fra sig; derfor nævner de ikke Døden. Ingen siger om sin Kæbe, at ha ner død, men "han er gaaet bort" og sender Verden sin Silken.

Værdom i kristne Lande bereder ikke altid til Døden. Den meget lærde Forjon kunde ikke forlige sig med den Tanke, at han ikke kunde tage sin Græst med sig, som han havde ofret 40 Aars Studium.

Det eneste, som kan forløse en Sunders Sjæl med Dødsstanken, er kristendommen. Den lærte Paulus at sige: "Jeg har Lyst til at fare berøvet og være med Kristus." Den gav David Tro til at sige: "Jeg

skal i Retfærdighed hæv dit Ravn, jeg skal mattes, naar jeg vanger, ved din Skikkelse."

Repræsentanternes Rejsedgifter.

Ordringen med Hensyn til ligelig Fordeling af Rejsedgifter for Repræsentanter ved vore Distriktsmøder i Pacific Distrikt er tilstent af Blous n. e. L. Menighed i Bancouer, V. C., og af Ridaros J. e. L. Menighed i New Westminster, V. C., Pastor O. Borges Kald.

I denne Forbindelse kan henvises til Side 56 i Synodalsbetænkningen for Pacific Distrikt, hvor vi finder Beslutningen fattet ved Mødet i Silverton-fidste Sommer saalydende: Den Ordning som nu gjælder blandt Presterne med hensyn til ligelig Fordeling af Rejsedgifterne, antages ogsaa for Repræsentanternes Beskonnende." Endvidere: "At Presterne i hver sine Menigheder, som enten har stemt imod eller ikke stemt, behandler denne Sag, inden seks Maanedes er forløbet, for at give Menighederne Anledning til at komme med Indsigelser, om nogen skalde ønske det."

Dertil bør føies Kap. 5, Par. 6, af Synodalsforfatningen. "Ege overfor de enkelte Menigheder er de ovenfor nævnte (Synode) Møder kun raadgivende Forsamlinger. Hvis derfor en Menighed tror, at en Beslutning strider mod Guds Ord, eller finder, at den ikke er tjenlig for den under dens særegne Forhold, saa bør Menigheden anmeldte dette for vedkommende Mødes Formand samt angive Grundene dertil. Hvis ikke inden seks Maanedes efter Beslutningens Bekendtgørelse ligg Anmeldelse indsendes, ansæes Beslutningen antagen af Menigheden."

Formanden kan nu snart erklære, hvorvidt denne Beslutning er antaget for alle Menigheders Beskonnende eller ikke.

Ove J. S. Bruns.

Fra vort Arbeidsfelt.

Fra Teller, Alaska.

En af de glædeligste Rubeder vi har modtaget siden vi kom herop er, at vort Samfund har besluttet at begynde Mission i Sina.

Jeg ser af vore Blade, at nævnte Mission kaldes Samfundets eneste Sedningemission, det er den eneste, som vi helt og alene er ansvarlig for.

Jeg har tænkt mig, at mange af Eskimomissionens Bæner ikke rigtig forstaaer, hvorfor denne nye Mission i Sina kaldes Samfundets eneste Sedningemission, al den Stund Samfundet i mange Aar og fremdeles arbejder blandt Eskimoerne i Alaska.

Skimomissionen er ikke Samfundets første Sedningemission, men det er rigtig, naar den kaldes Samfundets eneste Sedningemission. Det forholder sig nemlig saa, at Eskimomissionen har været, men er ikke nu mere Sedningemission.

I Betænkningen fra Julumissionen ser vi stedse, at Arbeiderne der skjelner mellem kristne og Sedninger, idet de taler om de Indfødte. De Juluet, som har forladt den gamle, falske Tro, og har ladet sig døbe i den Troenige Guds Navn, kaldes kristne. De, som fremdeles holder sig til den gamle og foragter kristi Evangelium, og saaledes selvsjælgelig ikke er døbt, disse kaldes Sedninger. Dette er naturligvis ganske rigtig, men er det rigtig, saa er det urigtig nu fremdeles at kalde vor Mission her Sedningemission. Paa det Strøg, hvor vi arbejder, er snart sagt alle Eskimoere døbt. Jeg ved ikke at nævne en Eskimo, som beklæder sine Fædres Djælvetro, heller ikke har jeg truffet en eneste, som ikke beklæder sig til den kristne Religion.

Altsaa mine gode Venner, tro ikke at vore Blade glemmer eller foragter og helt forbigaar denne Mission, naar den ikke regnes med som Sedningemission.

"Da er vi snart iærdige deroppe" siger kanske nogen. Nei, langtfra! Er Bygmesteren iærdig naar Grundmuren er lagt? Er Forældrene iærdige med sit Børns kristelige Opdragelse, naar de har faaet det døbt og og har lært at sige "jeg tror paa Gud Fæder, Guds Søn og Gud Den Helligaand" og ved bibelske Fortællinger har faaet det til at sige: "Naar jeg dør, vil jeg gaa til Himlen."

Vore Eskimoers kristelige Erkjendelse og Kundskab Standpunkt er efter min Mening at sammenligne med kristelige Forældres Børns Erkjendelse og Kundskab i 4 til 6 Aars-Alderen. De, som har været her ved Hjemmet i længere Tid, er Undtagelser naturligvis. Derfor denne Bedømmelse af dem er nogenlunde rigtig, vil du være med mig i at talte Gud for at den vanskelige Begyndelse er gjort og istedetfor at sige, vi er snart færdige vil du sige, "det gjælder nu at opføre Bygningen paa den lagte Grundvold."

I "Herald" er for berettet, at vi dette Aar er begyndt med noget nyt, nemlig Kost-Skole for Eskimobørn. Bistof er det en videnommelig Kost-Skole, idet Mad og Klær, lyst og varmt Værelse intet koster. Vi ved nok, at Forældrene paa en eller anden Maade burde godtgjøre noget for sine Børns Ophold, men vi ved

tilfælde, at det endda ikke vil lade sig gøre, at få dem til det.

Naar vore Studenter kommer, maa de sporens strengs i Badstebadstjen, hvor de skures rene. Dernæst skures de rene Klæder. Du tror kanske, at de rene Klæder toges op fra en Skuffert, som de medbringer?

Det almindelige er, at Byrnen ikke har mere Klæder, end de som de gaar og staar i. De rene Klæder maa vi skaffe. Fra Top til Taa maa vi klæde dem. Skal Sko og „Parlee“ undtages. De Klæder, eller Pjeller, de kommer i, maa de ta paa sig, naar de gaar hjem paa Besøg over Lørdag til Søndag. Naar de kom mer tilbage maa de gjenment Badet igjen. Miss Enevoldt og min Duxtra er iorige Jægere paa de smaa forte Hoveder. Puttet er ofte nok saa stort.

For Gutternes Vedkommende er Spørgsmaalet om Klæder under deres Ophold her en forholdsvis let Sag. En Klædning Undertoi, en færdig Skjorte og en Overall, og dermed er Gutterne rene, net og anstændig. Af disse Ting har vi heldigvis Forsyning nok.

Jeg glente Strømper. Gutterne maa ogsaa have Strømper, og det har vi lidet af.

For Pigeres Vedkommende er det værre. Undertoi kan kjøbes færdigt, men Skjorte og Forklædet maa laves her.

Vi har nu, vore egne 3 Børn iberegnet, 20 Børn, at sige, klæde, stoppe og lappe for. Den Hjælp min Duxtra har til dette Arbejde er den Miss Enevoldt kan yde før og efter Skoletiden ligeledes den Hjælp Byrnen kan være til før og efter Skoletiden. Denne Hjælp er dog mere betydelig, end mine Vægere kan tænke sig. Det er jeg ganske vis paa. Miss Enevoldt arbejder i rivende Jart fra Kløkken 5 om Morgenen til 9, og saa igjen efter Skolen er slut til 9 om Aftenen. Smaa pigerne er meget villige og slinke til at gjøre det som de er tilkaldt. Men tiltrøds for alt dette vil dog enhver erfaren Husmoder forstaa, at der ikke kan bli megen Tid til Syning hverken for Miss Enevoldt eller min Duxtra, og dog maa det laves for dem selv, for vore tre Smaa og for 10 Glimopiger. Saalænge alle faar være friske og kan spise dygtig og love godt og være ved godt Mod, gaar det nok. Alligevel vil vi indrømme, at det vilde være meget kjær at få Hjælp med Suing og Strikning. Jeg tænker, at de erfarne Kvindeforeningsmedlemmer har anset, at der vilde komme noget i dette Brev.

Ja, nu kommer det.

Vil saa mange af Missionens

Beimer som mulig være saa venlig at hjælpe os med Arbeidet derved, at de sør enten: Et Underkjørt eller en Uldkjole for en af vore Piger. De er fra 8 til 12 Aar gamle.

En Del ældre kvinder ved jeg har lidt vanskeligt for at sy, fordi de ikke længere kan se saa godt som før, men strikke kan de, medens de passierer uden at se paa sit Arbejde. Om nogen 'joodan' har Vøst at hjælpe os kan de gjøre det ved at strikke Vantter eller Strømper. Vi behøver Vantter og Strømper til Gutterne saavel som til Pigerne.

Den som er tjenstvillig paa denne Maade vil vi minde om, at det ikke er saa farligt om en Vante eller en Strømpe er lidt for stor, det er værre om den er for liden; thi da er det ikk længe før baade Hæl og Stortaa vil vise sig. Gutterne ogsaa er fra 8 til 12 Aar gamle.

Piger i Konfirmationsalderen skal ogsaa få Hjælp om de vil.

Vi behøver mange Forklæder, alle til Stads, men til Hverdagsbrug. Hver Pige trænger mere end et — kanske to — hver er ikke nok engang. Det er ikke saa farligt, om de ikke er meget „fæll-frit“, naar de bære er af godt og stærkt Lø og ikke for tykke. Jeg havde nær glent det vigtigste, og det er, at der maa være Krumer paa Forklæderne.

Altjaa Vedstomer strikker Vantter eller Strømper; Hvor tør Underkjørt eller Skjorte og Datteren for Forklædet med Krumer paa, og vi skal passe saa godt paa Glimopigerne som kommer til os, som vi kan, og lære dem saa mange nyttige Ting som mulig, men især prøve at vi: se dem og lede dem paa den rette Vej til Salighed, saa at ogsaa de engang kan blive med i den store, hvide Hof foran Ramme's Trone.

Teller, Alaska, 1ste Novbr. 1912.

Venligt

H. M. Tjernagel.

Wart!

Til Medlemmer af Puget Sound Luther College Club.

Da det af flere Grunde vilde være næsten umulig at holde Klubbens aarlige Møde den 22de Februar naar, har Bestyrelsen bestemt, at Mødet udskydes til Tirsdag den 25de Mars. Rømere Deltagninger om Sted o. s. v. senere.

H. H. Larsen, President.

Parland, Wash.

Academiets Board of Trustees mødte denne Uge.

Den første Basket Ball Game i det Gymnastiklokale spillede Mandag

Aften denne Uge. Som ventelig kunde være var der en stor Tilstrømning af Tilskuere. De var alle enige i at Bygningen er storartet.

Alfred C. Nelson, fra Eatonville, der forleden Sommer lovede \$50 til det nye Gymnastik Hal afslagde Parland et venlig Besøg. Han var særdeles vel tilfreds med den nye Bygning.

Efter alle Merker at bymme Sommer Gjenforeningsfesten den 22de Februar til at blive den største i Skolen's Historie. Allerede nu kommer der Forespørgsler fra forskellige Hold.

Mr. Gustav Hoff, fra Winchester, Wash., der var Elev ved Akademiet 19 Aar siden, besøgte sin Datter Cora, som nu er Elev ved Skolen. Dr. Hoff fandt at meget i Skolen og dens Omgivelser havde forandret sig i disse 19 Aar men han fandt ogsaa meget som mindede ham om Ungdomstiden. Han maatte naturligvis op og besøge sit gamle Baresse, hvor han ledte efter og fandt Merker efter sig.

De som sufter at overvære Vantsetten Lørdag Aften den 22de Februar bedes merke sig, at der maa, som sedvanlig, foredes en Pris af \$1.00 Maden. Der blir store Udlæg baade til det som skal dækkes og til Ekstrahjælp.

Marshall og North Bend, Ore.

Tirsdag, den 30te Januar, havde Marshall Menighed et meget vellykket „Surprise party“ paa Kirken's Organist, Miss Mabel Mathisen, i hvilken Anledning hun blev overrakt en Del nydelige Stykker af „cut glass“ som Paaskjænnelse af hendes værdifulde og flittige Arbejde for Kirken paa dette Sted. Forsamlingen blev underholdt af Taler, Sang og Musik, samt Beværtning af alle Slags gode Sager.

Paa sidste Menighedsnæde i North Bend blev Mr. E. Strandsmen og E. Carlson valgt til at dra Planer for et Kapel, som vi sufter kan blive opført i den nærmeste Fremtid paa Menighedens Kirkegrund. Sidst har vi været nødsaget til at leie den Svevse Lutheriske Kirke for vore Gudstjenester, men vi føler saameget over ikke at have et eget Gudshus for vore Møder.

North Bend Kvindeforening holdt sit sidste Møde hos Mrs. E. Lillebo, følgende Medlemmer blev optagne: Mrs. P. Nelson, Mrs. E. D. Strandsmen, Mrs. E. Lillebo, Mrs. E. Rogstad, Mrs. Ole Jaren, Mrs. O. Ol-

sen, Mrs. E. Knudsen, Mrs. Ole Seglie, og Miss Alpha Wicklund.

Parland.

Vi har to Gange spilt Basket Ball i det nye Gymnastiklokale.

Mrs. A. Tenwick fra Aberdeen er i Besøg hos sin Datter og Beimer i Parland.

Mange af Studenterne har havt „En Gruppe.“

Prof. Song er nok saa daarlig med sin Skrivepenn.

Tidligere Lørdag gav Miss A. Jensen sin første „music recital“ naar. De fleste af Musikloverne er nye, men de gjorde det over Forventning godt.

Clalla, Wash.

Santalemsnæde i Kirken Tirsdag og Onsdag 18de og 19de denne Maaned. Emne: Menighedens, dens Arbejde eller Virksomhed, Rettigheder og Pligter. Flere Prester har allerede lovet at deltage. Kom og vær velkommen.

D. S.

En Prejt fortæller.

Det gif underligt til, at jeg kom til at besøge den unge Ven, jeg nu vil fortælle om. Det var egentlig ved en fejltagelse, jeg kom ind til ham. — en af disse underlige Feiltagelser, som Verden kalder „Gandefser“ men som i det kristelige Sprog hedder Guds Styrkelse. Som sagt jeg kom ind til ham og fik snart høre, at han var en af mine Konfirmanter. Hans Liv efter Konfirmationen havde været, som det saa ofte gaar og maasse ikke mindst med dem, der i en ung Alder, ubeslættede, ja, endog fremmede i sit eget Hjem for sin Prestes, drager bort fra Hjemmet, ind blandt Fremmede.

Siamandshoet har sine store Tilfællelser paa Ungdommen. Det er en Slags Lighed mellem Ungdomstiden og det idelig vekslede, urolige Hav. Saart er det vindstille. Seilene hænges, Røpene lægges, Mastene, snart puffer Orkanen op, saa det traander af Brede og Maseri. Og snart igjen kruler den jevne, gunstige Pris Havets Overflade og fører Skibet stadigt og sikkert frem. Saalænge med Ungdomstiden. Fra horisonten til de vildeste Videnskaber, medens saa alt imellem Livet gaar sin jevne Gang, uden synlig Forandring.

Sin første Rejse gjorde han som Dæksgut med et Skib, som gif i

Vangfort. Vetsindig som han var, lærtes han snart af ugudelige slaver, roler længere og længere bort fra alt godt og fra Gud. Tilslidst kom det herhen, at han blev en fræl Hornogier og en Spotter. Han begav sig frit til alle Udsættelser og da han havde glemt sin Gud og Jesu, lærte han ogsaa Jødeshjælp, alt hvad godt han havde lært i Skolen, og for Presten. Til sine Forældre skrev han Hæden eller aldrig.

Nu Gud slap ikke ham. Hvorefter som han havde været med sit Legeme, blev han begynte. Sogdommen gjorde ham udgytig til at Sjæmandslovet og i et temmelig forkommen Tilstand vendte han hjem til sine Forældre. Han blev modtaget med rørende Hærlighed af de Gamle, Særlig pleiede Moderen ham med inderlig Længsel. Hornemelligt saa hans Sjæls Frelse den Gamle paa Hjerte, og de spurgte ham ofte, om han ikke vilde tale med den Præst, som havde konfirmeret ham. — „Nei, hvad skal Presten hos mig? soarede han. Mig kan ingen Præst overbevise. Hans Præst nytter intet.“

Snarstid fornærmedes Sogdommendaglig. En træende Lægmand, der fik hørt om hans Sogdom, havde begyndt at besøge ham. Saaledes var Billedet, da jeg kom for at se en Festsagelse som ind til ham. Armined og temmelig ligegyldig tog han imod mig. Den hule, tørre, kolde og det hulede Legeme syntes ikke at være om lang Tid. Havde jeg i Forveien hørt hans Udtaleser, havde jeg maaske været mere forsigtig; men fremmed som jeg nu var for Alt, gik jeg med en Gang lige ind paa Loven. Jeg lagde Sunden frem for ham, Gud for Gud. Han hørte mig paa et høit Spørgsmaal jeg henvendte til ham. blev mere og mere sønderhørt, og det blev mig snart tydeligt, at Guds Røst havde høret begyndt sit Arbejde paa hans Hjerte. Han lagde ikke Dølgemaal paa nogen Sønd. Men det var endnu blot Lovens Dømt over sit eget Liv han søgte, og ikke den forlorne Sønns Beslutning: „Jeg vil staa op og gaa til min Fader!“ Jeg fik Raade til at vise ham den til den Forløser, der forkrægt havde betalt for ham. Men for Evangeliets Trøst syntes hans Hjerte endnu ikke modtageligt. Det var, som jeg syntes, noget koldt og haardt over ham. Skal jeg komme igjen til dig? spurgte jeg ham, da jeg gik. „Ja, ja, hvis Presten vil, saa kan han gjerne det. Noget videre opmuntrende saa der vistnok ikke for mig i dette Stue. Men jeg kunde ikke heller vente mere. Efter nogle

Dages Forløb besøgte jeg ham igjen. Han var da kommet til Sengs for aldrig mere at staa op. „Og saa den Gang var den træende Broder tilstede“. Da jeg vendte mig til ham, blev jeg slagen af den Forandring, der var foregaaet med ham i de ydre. De hørte, kolde, ligegyldige Udtryk var afløst af en forunderlig Dølse og en tilskyndende, næsten straalende Glæde.

„Hvorledes naar det til idag?“ spurgte jeg, idet jeg satte mig ned ved hans Seng. „Lad for de kom,“ var hans Svar. „Lad for de kom! Gud ste Lov, jeg har det saa godt, saa godt.“ og han begyndte at græde. „Naa, fortæl mig da hvorledes du har det. Saa kom det efterhøvert frem, at han ikke længe efter, at jeg forrige Gang havde forladt ham, grebet af sin store Søndensid, hjælpeløst, som han søgte sig, havde søgt overgive sig til Guds Raade i Kristend og sit tro sig frelst. Jeg har det nu saa godt, saa godt, var hans stædige Udsættelse. Et høit og tallede Gud sammen. Jærend jeg gik, mindede jeg ham om, at han maatte være forberedt paa, at der vilde komme tunge mørke Stunder over ham, og at han maatte bede Gud om at blive fast og glad i Troen, selv om de glæde Kællinger, som han nu havde, skulde vende. Jeg havde jo saa ofte set den herre Paranglade blive afløst af Hjertets Træthed. Men her gik det anderledes, end jeg havde tænkt.

Hans Sogdom udviklede sig temmelig hurtig. Høite og Røstend gjorde, at han næsten ikke fandt et Dieblis Ra hverken Dag eller Nat. Kræfterne vandt hvalig. Men altid var han glad. Sin Bibel og Salmesang havde han altid hos sig, og hver liden Stund, han fik Ro for Nøsten, havde han Bibelen fremme. Saaledes medvædes han Dag for Dag hvalig for Herligheden hos Gud. Da jeg kom til ham sidste Gang før hans Død, spurgte jeg ham: „Har du det lige godt idag ogsaa? Ja, Gud ste Lov, jeg har det godt, og snart naar jeg det enda bedre. Er du vis paa din Salighed? Ja, Jesus er min Salighed, han vil ikke slippe mig. Et læste og bad sammen. Da Dødens Time nærmede sig, havde han en alvorslig Kamp. Hans Røst blev ved hans Seng og slættede hans Hoved. Nu er det snart forbi, min kjære Gud, sagde den Gamle, da han saa hans Raad, og hvorledes hans Ansigt forandredes. Hvorledes har du det nu? Snart skal du saa se Jesus. Ja, jeg saa ham, Mor, sagde han med et den Støve, han kunde lægge i sin Stamme. Jeg saa ham, han var saa blid og saa venlig og lytte som Solen; men saa kom en Sky og tog ham bort fra mig. Det

var hans sidste Ord. Hans Ste brast i Døden, men saa brast ogsaa Støven, der havde skjult hans kjære Frelser for ham. Sjælen var gaaet hjem did, hvor Guds Søn stuer Jesus Ansigt til Ansigt.—(N. Jarm. Bl.)

Jencelinen.

Gode „Lawvers“ lærer meget og meget om Menneskenaturen. De har Anledning til at betragte den, naar den sættes paa Prøve. De finder ud, at den i Grunden er den samme idag som i Samuels Dage, som som nok skulde vide at staa igjen, om nogen forarmede ham. De finder uden Tvil, at Menneskenaturen er i alt væsentligt den samme hos „Danter“ som hos „Foreigner“ — fuld af Uretfærdighed. Og dog, Advokater ser ogsaa lyse Sider.

Saa gjorde Advokat Gactett. Føll forundrede sig nok over, at han kjæle den Jern, som havde hørt saa mange „Confessions“. Somme mente, at han kjæle den netop for at sætte iveri med Sagsmaal angaaende den berømt Jencelinge. Det tænkte ogsaa hans Rabs, som dulle den omfattede Jencelinge med ham, da han en Dag saa Gactett komme over den opløste Mark. Han forberedte sig derfor paa at give den formodede Jende en varm Modtagelse.

„Gode er egentlig din Forbring med Hensyn til dette Jence?“ siger Gactett i Samtales Tid til ham.

„Jeg paastøer, at det Jence staa paa mit Land to Fod i denne Ende og mindst en Fod i den anden Ende af Linjen.“

„Ravel,“ svarede Gactett raskt, „Jag Jenceet saa snart du kan og sat det over paa mit Land — fire Fod i den ene og to Fod i den anden Ende.“

„Men det er dobbelt saa meget, som jeg forlanger,“ forklarede den forbløffede Rabs.

„Gode bruder jeg mig derom,“ indvænde Gactett. „Det har været Trætte nok om dette Land. Jeg vil, du skal tage nok, saa du er ganske tilfreds, saa kan vi leve sammen i Fred og Ro. Høst dig selv! Her er Land nok.“

Raboen vilde ikke tro sine egne Øren. Han ventede, at de skulde til igjen, som Hund og Kat, og her var ingen Anledning til den Slags Moro. Vildselig gik der et Pus op for ham. Hans Hjerte surlede og han siger: „Mr. Gactett, det Jence skal ikke stytes en Tomme; jeg vil ikke have mere Land. Det var ikke Landet, vi sloges om; det var om Retten. Nu forlanger jeg ikke den heller.“

Skjær det ikke!

En Høf Magutter stod paa et Ga-

dehjørne og talte haardt høit og stagt. Jær var der en af dem, som neppe kunde sige to Ord uden at bande. De brød sig neppe om, hvem der hørte det.

Med et stansede en venlig liden Dame lige foran ham, forskrækket og forlegen. Hun sagde blot de Ord: „Al, gjør ikke det!“ Raskt Dieblit forsvandt hun. Gutterne blev først lause, saa lo de, men den ene lo ikke. Han gik skamfuld bort.

Alle længe efter bandede han igjen, men vilkårlig som det for ham: „Skjær det ikke!“ Uden selv rigtig at vide, hvorledes det gik til, saa var han snart en anden Gut. Kameraternes latter forstummede. Han vandt alles Kællelse.

Derfor: „Skjær det ikke!“ Herren vil ikke holde den uskyldig, som tager hans Ravn forlangelig.“

Herlighed varer længe.

Nuens Præsident McKinley var i Kongressen, skulde han engang udnævne en Kandidat for Krigsskolen i Anapolis. En Gut efter McKinleys Lusse, Kæll, opvokset, godt uddannet, som og ansøgte om Udnævnelse. Saa gjerne som McKinley havde antaget ham uden videre, maatte han forlange Examen, dog siffer paa, at han vilde blive Nummer 1.

Kort efter saar han fra denne Gut et Brev med en Anvisning paa flere Tusend Dollars indlagt og med den Oplysning, at han vilde blive meget uløstelig, om han ikke skulde staa sig.

„Aldrig,“ sagde den senere Præsident, „har jeg følt saadan smertelig Åbungelse som i det Dieblit. Da jeg havde gjenvundet min Sindero, kaldte jeg Gutteren for mig, leverede ham Brevet tilbage og sagde ham, at jeg kunde ikke have mere med ham at gjøre. Saa spurgte jeg ham: Sig mig, hvad har der været i min Hærd, som kunde bringe dig til at tænke, at jeg vilde modtaget Bestikkelse?“

„Og nu fortalte den unge Mand med megen Bevægelse, at hans Onkel havde staget til denne Post, at han havde læst i Aviser, at Kongresmand tog mod saadanne Penge, og paa Forfølgelse høit af en Politiker, at den tilbude Pengejum sikkert vilde stoffe ham Udnævnelser.“

Bedestøet seundte jeg Gutteren bort med Formaninget om, hvad Herlighed var værd i Livet. Men Tanken paa denne Lidtragelse har altid senere holdt mig Smerte. Jeg saa derfor Kæll, hvor let en daarlig Anis eller et slet Menneske kan fordærve en brav ung Mand og ganske ødelægge hans Fremtid. Gud ved beder end

nogen af os, at der i det politiske Liv
 foms andenstedes er megen Svand og
 Hærlighed; men jeg vilde gjerne, at
 den unge Slegt blandt os skulde for-
 staa, at saadant ikke bringer, men
 hindrer Dykke, og at Sæd og Hærlig-
 hed drager efter sig de samme sørg-
 lige Følger i Statens Tjeneste, som
 ellers i Sivet."

Den Mund, som talte dette, er Lu-
 let, men Ordene faler endnu.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland
 Børnenhem, Parkland, Wash.
- Balson, H. E., Silvana, Wash.
- Bolland, J. M., Bestyrer for Josephine
 Alderdomshjem, Stanwood
- Blåkkam, L., Box 175, Rockford, Wash.
- Bergesen, B. E., 1127 W. 56th St., Se-
 attle, Wash.
- Belgum, E. S., 831 Athens Ave., Oak-
 land, Cal. Tel. Oak 4556.
- Bjerke, A. O., 6044 So. Warner St.,
 Tacoma, Wash. Tel. 5372-J.
- Borge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Van-
 couver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka.
- Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Bredvik, G. I., Genesee, Ida., Route 2
 Box 20.
- Carlson, J., 9 Mission St., San
 Francisco, Cal.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Dahl, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle
- Esarud, J. O., 841 Milton St., Oak-
 land, Cal.
- Phone East 5266.
- osmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1910 Franklin Ave., Se-
 attle, Wash.
- Grønberg, O., 1634 Howard St., San
 Francisco, Cal.
- Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
- Harstad, B., Parkland, Wash.
- Phone 7854-J-3.
- Hellekson, O. C., 815 No. 2nd St.,
 No. Yakima Wash.
- Hendrikson, Geo. O., 415 E. 10th St.,
 Portland, Ore.
- Jagoes, O., Pt. Madison, Wa.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lars, Geo. O., 1484 Iron St., Belling-
 ham, Wash.
- Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Ta-
 coma, Wash.
- Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine
 Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Leines, Andrew L., Kasserer for in-
 dremmissionen i Pacific Distrikt,
 Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Jose-
 phine Alderdomshjem, 1016
 Champion St., Bellingham, Wa.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson
 St., Ellensburg, Wash.
- Nests, Th. P., 417-29th St., Astoria,
 Oregon.
- Norgaard, C. H., 330 Lombard Ave.,
 Everett, Wash.
- Ottemo, O. C., Portland, Ore.
- Pedersen, N., California St., Santa
 Barbara, Cal.

- Prens, O. J. H., 2619 Paloma Ave.,
 Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., 1308 30th Ave. So., Se-
 attle, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San
 Francisco, Cal.
- Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wa.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Bent-
 le, Wash.
- Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronize our advertisers. You will
 find them all reliable. Use the Direc-
 tory in the "Pacific Herald." It will
 tell you where to go.

	Page
Architects	
Heath & Gove	7
Attorneys at Law	
Carl B. Hall	7
Thos. Mattison	7
Anthony M. Arntsen	8
Arctander & Jacobson	8
Department Stores	
The Stone-Fisher Co.	7
Clothing Stores	
Herbst Clothes Shop	7
Banks	
Scandinavian-American Bank	9
Doctors	
Thorland	8
Hyslop	8
Rynning	8
Qaevli	8
Dentists	
J. W. Rawlings	8
H. D. Rawlings	8
A. K. Stubbens	8
Doerer	7
Blodgett	7
Groceries	
Parkland Mercantile Co.	7
Real Estate	
Carl O. Kittelson	8
Hardware	
Washington Tool Co.	7
Hospitals	
Swedish	7
Meat Market	
Parkland Meat Market	7
Lodging House	
The Lansing	7
Luther Pilgr. Hus	7
Opticians	
Kachlein	8
Paints and Oils	
W. P. Fuller & Co.	7
Printing	
D. W. Cooper	7
Photographers	
Peterson	8
Plumbers	
Ben Olson Co.	8
Real Estate	
Storlie & Co.	8
Restaurants	
Berglund Coffee House	8
Shoe Stores	
Smith-Hendrickson & Co.	8
Steamship Agencies	
Visell & Ekberg	8
Tailors	
Fashion Craft	8
Undertakers	
C. O. Lynn Co.	8
P. Oscar Storlie	8
What School?	
Pacific Lutheran Academy	8

HEATH & GOVE
 Architects
 National Realty Building
 Tacoma
 Telephone Main 8724

John Holleque W. R. Thomas
**PARKLAND MERCANTILE
 COMPANY**
 Gen'l Merchandise, Groceries,
 Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-J3 Parkland, Wa.

THOS. MATTISON
 Attorney-at-Law—Notary Public
 Special attention given to exami-
 nation of Titles and Probate
 Business
 Rooms 408-9 Bertha Bldg., Tacoma

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7843-R3

Stat dem jom oberterer i Herold.

The Stone Fisher Co.
 — Complete Home Furnishers —
FURNITURE
CARPETS
STOVES
RANGES
CHINA
KITCHENWARES
 And in Addition Everything
 to Wear
 Lunch Room Down Stairs

W. P. Fuller & Co.
 1117-19 A Street
 IV anbefaler vort store Oplag
 — af —
MALING, OLJE, GLAS, DØRE
OG VINDUER
 IV har det største Assortment
 og er det betydeligste Handelshus
 i denne Branche i Nordvesten.
 Main 1067—
 Tacoma, Wash.

Det Svenske Hospital

1733 Belmont Ave. SEATTLE, WASH.

Luthersk Bokmission, Bergen, Nor-
 ge, uddeler gratis Andagtsbøker, krist-
 stellige Fortællinger og Sangb. Ialt
 uddelt 1,500,000. Vær med og delta i
 Arbejdet.

DO IT RIGHT
 That is the only way, the best way
 to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
 Stationery, office supplies, anything
 in printing. Our prices are
 reasonable too. Try us.
D. W. COOPER
 Phone 137 Tacoma Theatre Bldg.

Drs. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
 1156 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4561
 Tacoma - - - Wash.

KACHLEIN
 GRADUATE OPTICIAN
 808 C Street
 Eyes Examined
 23 Years in Tacoma
 Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland
 Uddannet ved Krans Universitet
 201-2-3-4 Eitel Bldg.
 (N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
 Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
 Privat Telephone
 Sunset East 6215

New York.
LUTHERSK PILGRIM-HUS
 No. 3 State St., New York.
 Nærmeste Hus ved det nye Landings-
 sted for Emigranter
 Kristeligt Herberg for Indvandrere og
 andre Rejsende.
 Pastor E. Petersen, Emigrantmission-
 aar, træffes i Pilgrim-Hus og staar
 Emigranterne bi med Raad
 og Daad

Wear
FASHION CRAFT CLOTHES
 Fit, Workmanship and Materials
 Guaranteed
 Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
 H. O. Haugen, Pres.
 708 Pacific Ave. Tacoma

Washington Tool and Hardware Co.

We are headquarters for the famous Yale locks and Builders Hardware in Tacoma. Also Keen Kutter Tools. Sporting Goods, Light and Heavy Hdwe.

Washington Tool & Hardware
928 Pacific Ave. Tacoma
Company

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 395-A 2592

1120 Commerce Street

Tacoma Wash.

GOOD SHOES

For any member of the family
Prices? The lowest!

What more could be said?

SMITH-HENRICKSEN SHOE CO
936 Pacific Ave. Tacoma

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Phone 6

CARL O. KITTILSEN

Successor to

Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.

219 East Yakima Ave.

North Yakima, Wn.

Correspondence solicited in
English and Norwegian.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma

ASSETS OVER
TO MILLION DOLLARS

11th & Pacific

Aaben Lørdags Aftener

4 Procents aarlig Rente

ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Vloet, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN

Second Semester Opens Jan. 25.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium will be ready for use about February 1.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for Foreigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige

Priser.

Embalmer og Damsassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

Storlie & Company Lien's Pharmacy

Real Estate, Loans

Rentals, Insurance

Notary Public Main 1122

5034 Union Ave. So. Tacoma

Skandinavisk Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7214 1101 Tacoma Ave

Drog fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

Phone Main 5293 Steam Heat
THE LANSING

E. L. Johnson, Proprietor

1127 1-3 C Street

Hot and cold water in every room

Also Bathes with private bath

Tacoma, Wash.

Berglund Bros. Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Realisation

IS A GREAT THING—IT IS THE
AWAKENING

I am glad to be able to say that a goodly portion of the population of Tacoma and vicinity Realize what I am doing for them and are taking advantage of the opportunity of buying their clothes first-hand—direct from the maker, saving the middleman's profits and enormous expenses of ground floor stores. I sell clothes cheaper every day in the year than others even when they are giving their "Hurrah Sales."

WAKE UP!
JOIN THE WISE ONES
Take Elevator and save \$10

Herbst Clothes Shop.

214-220 Nat'l Realty Bldg.

Tacoma, Wash.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

403 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om-
Søndags og Højsdags Aftale
Kon. Mn. 7471 Res. Mn. 7866
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Rygkomme i
Gren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

EVAN HYSLIN, M. D.

Læge og Kirurg

Fidelity Building, Tacoma

Tel. Main 400

Residence Tel. Main 935

Øine undersøges nøjagtig

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.